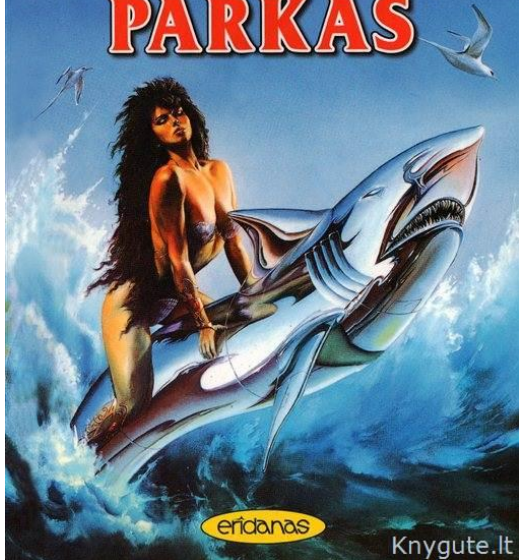

SF

Pasaulinės fantastikos Aukso fondas

116

Larry Niven
Steven Barnes
**SVAJONIŲ
PARKAS**

eridas

Knygute.lt

**Larry Niven
Steven Barnes**

SVAJONŲ PARKAS

Mokslinis fantastinis romanas

Gan greitai žmonija gaus naują žaislą - virtualinius "Svajonių parkus", kuriuose vyrai ir moterys galės medžioti mamutus ir tiranozaurus, tyrinėti tolimiausius Galaktikos užkampius, kurti nuosavas planetas ir tapti egzotiškų civilizacijų dievais. Būtų gerai, jei "Svajonių parkai" veiktų patikimai. Antraip...

Iš anglų kalbos vertė NOMEDA BERKUVIENĖ
Serija "Pasaulinės fantastikos Aukso fondas"
116 tomas. Serija įkurta 1990m.

Larry Niven & Steven Barnes - DREAM PARK
New York, Tor books, 1991

Copyright © by Larry Niven & Steven Barnes, 1984
Cover art Copyright © by Julio Bell, 1990

Vertimas į lietuvių kalbą © leidykla "Eridanas", 1998
Elektroninė versija © Knygute.lt, 2016

VEIKĖJAI

ŽAIDIMO KŪRĖJAI:

RIČARDAS LOPESAS - įžymus žaidimų Meistras, bendraautorius ir žaidimo "Pietinių jūrų lobiai" vadovas.

MICUKO (ČI-ČI) LOPES - Ričardo žmona, partnerė, bendraautorė ir patikėtinė.

ŽAIDĖJAI:

AKACIJA (Pentesilėja) GARSIJA - prityrusi žaidėja, kariūnė.

TONIS (Fortūnatas) MAKVIRTERIS - nepatyręs žaidėjas, vagis, Akacijos svečias.

ČESTERIS HENDERSONAS - įžymus Meistras, žaidėjų komandos lyderis.

DŽINA (Semiramidė) PERKINS - patyrusi žaidėja, dvasininke.

ADOLFAS (Olis arba Oliveris Frankas) NORLIS - patyręs žaidėjas, karys.

GVENA (Džinevra) RAIDER - žaidėja, dvasininke, Olio sužadėtinė.

MERĖ-MARTA (Merė-Em) KORBET - patyrusi ir labai ekscentriška žaidėja, kariūnė.

FELICIJA (Tamsioji Žvaigždė) MEDOKS - patyrusi žaidėja, vagišė.

BOVANAS BLEKAS - Tamsiosios Žvaigždės partneris, patyręs žaidėjas, magas.

ALANAS LĖJUS - patyręs žaidėjas, magas.

S. DŽ. VOTERSAS - naujokas, inžinierius.

OVENAS BREDONAS - senyvas vidutinio lygio žaidėjas, dvasininkas.

MARDŽĖ BREDON - pagyvenusi žaidėja, inžinierė.

HOLE FROST - ambicinga naujokė, kariūnė.

DŽORDŽAS EIMSAS - vidutinio lygio žaidėjas, karys.

LARIS GARĖTAS - vidutinio lygio žaidėjas, dvasininkas.

RUDIS DREGERIS - vidutinio lygio žaidėjas, inžinierius.

HARVIS (Kasanas Meibangas) VEILANDAS - aktorius profesionalas, vedlys.

NIGORAJUS - čiabuvis nešikas ir šnipas (aktorius).

KAGOJANAS - čiabuvis nešikas (aktorius).

KIBUGONAJUS - čiabuvis nešikas (aktorius).

PIDŽIBIDŽIS - čiabuvių vadovas (aktorius).

LEDI DŽANETA - belaisvė mergina (aktorė).

GĖRIS (Grifinas) TEGNERIS - naujokas, vagis,
Aleksa Grifino pseudonimas.

"SVAJONIŲ PARKO" PERSONALAS:

ALEKSAS GRIFINAS - saugumo tarnybos viršininkas. HARMONIS - parko direktorius.

MILISANT SAMERS - Grifino sekretorė.

MARTIS BOBEKAS - Grifino padėjėjas.

ALBERTAS RAISAS - saugumo tarnybos darbuotojas.

SKIPAS O'BRAJENAS - psichologas-tyrinėtojas.

MELINDA O'BRAJEN - Skipo žmona.

MISIS GEIL METESKI - darbuotoja, palaikanti ryšius su Tarptautine Žaidimų Asociacija (TŽA).

ARLANAS MAJERSAS - TŽA darbuotojas.

DVAITAS VELSAS - kompiuterį aptarnaujantis technikas.

LARIS ČIKONAS - kompiuterį aptarnaujantis technikas. Drauge su Velsu bei Meistrais valdantis centrinį žaidimų kompiuterį.

NOVOTNIS - gydytojas.

MELOUNAS - saugumo tarnybos darbuotojas.

PIRMA DALIS

Pirmas skyrius **ATVYKIMAS**

Traukinys, pakibęs ore viršum magnetinių monobėgių, sustingo prie plieno platformos, ir į Dalaso stoties peroną plūstelėjo keleivių srautas. Dvylikos vagonų sąstatas, bemaž kosminiu greičiu lėkdamas giliai po žeme nutiestu tuneliu, kelią iš Niujorko į Dalasą įveikė šiek tiek daugiau nei per pusvalandį.

Česteris neskubėjo. Jis pasitaisė sunkią kuprinę ir patraukė link traukinio galo, tarytum karalius, laukiantis dėmesio ženklų. Tarp keleivių turi būti žaidėjų, ir kai kurie jį, be abejo, pažins. Meistrui Česteriui Hendersonui nematomoji auditorija teikė malonumo.

- Česteri!

Jis suglumęs sustojo. Balsas pažįstamas...

Čia buvo ji - fantastiška vizija leopardo pėdkelnėmis, patraukianti susižavėjusių vyrų žvilgsnius. Ilgi rausvi plaukai, supinti į storą kasą, krito iki pat juosmens. Ji taip gausiai prisidažė, jog makiažas beveik paslėpė išties dailaus veido bruožus. Tuo tarpu aptempti drabu-

žiai neslėpė nieko.

- Sveika, Džina, - Česteris atsiduso, jo balse dvelktelejo pasmerkumas. - Turėjau suprasti, kad čia tave sutiksiu.

- Nė už ką neatsisakyčiau tokios galimybės. Prisimeni, kaip paskutinįjį kartą išgelbėjai mane nuo mamuto?

- Tasai išgelbėjimas man kainavo tris baudos taškus už nušalimą. Atsimenu.

- Skųstis - žema. Aš buvau tau tokia dėkinga.

Ji apglėbė ranka jo juosmenį ir nužingsniavo greta ilgoka perėja į metro stotį, iš kur buvo galima vykti į Svajonių Parką.

Česteris prisiminė, kad mergina jam buvo *ypatingai* dėkinga.

- Čia yra vienas iš tavųjų privalumų, - atsakė Česteris ir apkabino merginą.

Jo ranka pajuto malonią šilumą, sklindančią nuo grakštaus Džinos kūno.

- Džiaugiuosi, kad esi su mumis. Galbūt, iškilus būtinybei, suvaidinsi nekaltą mergelę ar ką nors panašaus.

- Iš tikrųjų? - sukikeno ji. - Aš visuomet žavėjauisi tavo vaizduote.

Česteris nešyptelėjo.

- Bet Džina... Jeigu žaidi, privalai labiau lai-

kytis taisyklių. Tu mane supančioji. Aš rimtai. Man visa tai labai svarbu, supranti?

Džiną pažvelgė į jį, ir jos veidas pasidarė beveik rimtas.

- Kaip pasakysi, Cesteri.

Jiems lipant į traukinį, Česteris ramino save: ji patyrusi žaidėją, ji geresnė už daugelį atvykusiųjų, vykdo savo priedermes ir kartais netgi paklūsta. Bet ji viską paverčia kažkokiu velnišku veiksmu.

Aleksas Grifinas atsirėmė į sėdynės atkalnę, užsimerkė ir patogiausiu susidėjo rankas. Jis jau seniai išmoko kiekvieną laisvą minutę išnaudoti poilsiui ir galėjo snausti netgi tokiose situacijose, kai kiti žmonės jaustų nerimą.

Aleksas pasirąžė ir pajuto, kaip jo kūnas palaipsniui nubunda. Prieš dešimt minučių jis ramiausiai miegojo savo namuose firmos "Koulz Industriz" gyvenvietėje. Jo ryto miegą nutraukė žadintuvas, kuris skambėjo jau trečią kartą - garsai nenutyla tol, kol 190 svarų sveriantis Alekso kūnas liaujasi spaudęs į čiužinį įmontuotą daviklį.

Jis pramerkė vieną užmiegotą žalią akį ir pa-

žvelgė į ekraną. Penki šimtai "Svajonių Parko" darbuotojų gyveno "Koulz Industriz" gyvenvietėje, įsikūrusioje San-Bernardino kalnuose, už penkiolikos kilometrų nuo darbovietės, kur nuvykti galėjai per šešias minutes. Grifinas galėjo būti iškviestas bet kuriuo paros metu, todėl jis labai džiaugėsi patogia gyvenvietės padėtimi. Šį ryt viskas vyko kaip paprastai.

Aleksas kilstelėjo ranką ir pažiūrėjo į laikrodį, įmontuotą į marškinių rankogalį. Brangus žaisliukas. Netgi sausas valymas sukeldavo mikroschemų gedimus. Iki traukinio atvykimo liko trys minutės. Jis norėjo vėl užsimerkti, bet vaizdas monitoriuje pasikeitė.

Dieną moters atvaizdas plokščiam ekrane jam pasirodė žavingas. Tačiau dabar, 5:56 val. ryto, ji jam buvo lyg įsikūnijęs velnias.

- Labas rytas, šefe, - tiesiog nepadariai žvaliu balsu sučiulbėjo moteris.

- Nežinau, Milisent, - Aleksas plačiai nusižiovavo, neapkęsdamas savęs už tai. Jis perbraukė stipriais pirštais per šviesius savo plaukus ir herojiškai stengėsi susikaupti. - Gal jis ir labas. Galbūt ir diena bus nebloga. Ką mes ten turime?

- Svarbiausia - užbaigti pasiruošimus prieš

žaidimą "Pietinių jūrų lobiai", kuris prasidės rytoj. Jūs privalote peržiūrėti ir kai kuriuos dokumentus.

- Žinau. O kas dar?

Ji linktelėjo galva ir šiek tiek susiraukė, nukreipdama žvilgsnį į jam nematomą savo kompiuterio ekraną.

- Na... Biudžeto svarstymas su bosu.

Jis sukluso.

- Nejaugi aš per praėjusį ketvirtį viršijau Harmonio paskirtą sumą?

- Nemanau. Veikiausiai ne. Išlaidų kontrolia-vimas - mano priedermė, o aš panašių klaidų nedarau. Cha - cha.

- Cha - cha. Tuomet kas nutiko?

- Manau, jog mums pagaliau skyrė pinigų naujoms sistemoms, kurių taip norėjo Harmonis...

- O, Viešpatie! Kas dar? Ar šiandien turėsiu vadovauti užsiėmimams?

- Taip, pirmą valandą. Išsyk po priešpiečių su misteriu O'Brajenu.

Alekso veidą nušvietė šypsena.

- Ačiū Dievui. Vienintelė šviesi dėmelė. Perduokite jam, kad susitiksime vienuoliktą trisdešimt "Baltojoje širdyje", gerai? Ir paprašyki-

te, kad pasiimtų projektą L - 5. Noriu į jį dirštelti. O kokius turėsiu užsiėmimus?

- Standartiniai gynybos ir sulaikymo būdai. Naujesiems saugumo tarnybos darbuotojams.

- Aišku, - Aleksas pasižiūrėjo į rankovę: iki traukinio atvykimo liko keletas sekundžių. - Leisk prisiminti. Rankos ištiestos į priekį, kojos sukryžiuotos, siekiant apsiginti nuo galimų smūgių iš apačios... Viskas, atrodo, prisiminiau. Pasimatysim po keleto minučių, gerai?

- Iki, Grifai, - atsakė Milisent, ir besišypsantis jos veidas dingo iš ekrano.

Traukinys atgabeno jį į centrinę Svajonių Parko dalį. Parkas užėmė 1200 akrų plotą, du jo aukštai slypėjo po žeme. Grifinas pastebėjo, kad nors dar labai anksti, gyvenimas čia virte verda. Aleksas žinojo, kad dėl to kalti įkainiai - už skubų darbą buvo mokama po penkis tūkstančius dolerių.

Tuneliai driekėsi į visas puses: į viršų, į apačią, į šalis ir, ko gero, netgi į praeitį bei ateitį, jei tyrimų skyriaus vyrukai jau suspėjo ką nors sugalvoti po pusryčių. Daugelis aplinkui bėginėjančių žmonių jį pažinojo.

- Sveikas, Aleksai! Kaip sekasi, Grifai? Labas rytas, šefe, - aidėjo iš visų pusių. Darbininkai

kažkur tempė kostiumų ryšulius, miškus, elektroninę įrangą. Šnypšdamas atriedėjo krovininis tramvajus ir kombinezonuotų darbininkų bei mažų robotų krovikų brigada puolė jį iškrovinėti, kad greičiau atlaisvintų liniją.

Aleksas pamuoja ranka sargybiniui prie lifto ir prispaudė dešinėsios rankos nykštį prie identifikatoriaus plokštės. Paskui jį į kabiną įėjo penki ar šeši žmonės, ir Aleksas pastebėjo, kad tik du ar trys priglaudė pirštą prie plokštės. Reikia šį faktą įsidėmėti, velniai griebtų.

Laikrodis ant rašomojo stalo rodė 6 valandas 22 minutes, buvo 2051 metų kovo 5 diena, ketvirtadienis. Prie laikrodžio gulėjo sulankstytas popieriaus lapelis - Milisent sudaryta jo dienotvarkė.

Aleksas nusivilko palta, atsisėdo ant kėdės ir bakstelėjo pirštu į valdymo pultą. Viršum stalo atsirado lango formos holograma. Apačioje švytėjo raidės "Misis Samers", o virš jų atsirado juodas simpatiškas jo sekretorės veidas....